

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/40/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918010645
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7918010645.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Martina Baločka a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí dňa 30.mája 2024, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 22.02.2024 sp.zn. 1T/39/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamieta odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zločinom sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom časovom období od konca mesiaca marec 2008 do presne nezisteného dňa v mesiaci máj 2008, vo večerných hodinách aj počas dňa v obci C., D. E. XX/XXX, doma v posteli, v pivnici a tiež v lesíku pri obci Zatín počas zberu dreva, vykonal viackrát dokonaný pohlavný styk so svojou maloletou dcérou K. B., nar. XX.XX.XXXX, a to aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že nedovršila 15. rok svojho života,

Bol mu za to uložený podľa § 201 ods. 2, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný A. B., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa necíti byť vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm./b Tr. zák., nakoľko sa nedopustil skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu a prehlasuje, že nikdy sa nedopustil takéhoto konania voči maloletej dcére F., ako je to uvedené v napadnutom rozsudku, preto navrhol, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm./a, písm./b, písm./c Tr. por. napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušil vo všetkých výrokoch a vec vrátil Okresnému súdu v Trebišove na ďalšie prejednanie a rozhodnutie vo veci.

Od začiatku prípravného konania tvrdil, že sa nedopustil skutkov voči maloletej dcére F. a nikdy sa nesprával voči nej takým spôsobom, ako to bolo uvedené v napadnutom rozsudku. Poukázal na to, že podľa rozsudku skutok sa mal stať niekedy v r. 2008 a vôbec nemal žiadne vedomosti o tom, že bolo začaté trestné stíhanie a až počas pobytu v Anglicku bol vypočutý k tomuto obvineniu v apríli r. 2018. Poukázal na to, že tak maloletá dcéra F., ako ďalšie deti, ktoré boli vypočuté ako svedkyne v tomto konaní klamali pred súdom a dcéra F. ho obviňuje z konania, ktorého sa nikdy nedopustil. Na území

Slovenskej republiky s manželkou mali 7 maloletých detí a 2 sa im narodili počas pobytu v Anglicku. Deti, ktoré ostali na území SR na podnet jeho otca boli umiestnené v detskom domove a za to sa na neho hnevajú a nakoľko F., G. a A. boli spolu v Detskom domove, tak sa mu chceli pomstiť tak, že vymysleli na neho nepravdivé veci. Poukázal pritom na to, že dcéra F. o tejto veci hovorila v detskom domove až po uplynutí 5 rokov a ostatné dcéry svedkyne G. a A. majú len sprostredkované informácie od F., ktorá ho neprávom obviňuje.

V odôvodnení rozsudku sa uvádza, že výpoveď F. je vierohodná a k takému záveru došla aj znalkyňa H. E. B.. K tomuto dodáva, že maloletá F. klame a jej výpoveď je nevierohodná, čo sa preukázalo vykonaným dokazovaním, nakoľko v čase vypracovania znaleckého posudku H. E. B., F. zamlčala tú skutočnosť, že v období pred vykonaním gynekologického vyšetrenia, ktoré sa uskutočnilo dňa 05.03.2013 žila intímny životom so svojim priateľom I. J., ktorý bol tiež v detskom domove a pred týmto vyšetrením od r. 2012 mala s ním intímny pomer 10 až 11-krát. V trestnom konaní ako dôkaz, ktorý mal preukázať jeho vinu bolo predložené lekárske potvrdenie gynekológa G. J. K. zo dňa 05.03.2013, ktorá ju vyšetřila a bolo zistené, že panenská blana je porušená. Nikto nevenoval pozornosť tomu, že za akých okolností sa to malo stať a F. klamala psychologičke H. E. B. aj gynekologičke G. J. K., keď neuvádzala tieto skutočnosti, že žila pravidelným intímny životom od r. 2012, výsledkom čoho bolo, že dcéra F. dňa 08.08.2014 porodila svojho syna I. B.. Z uvedeného dôvodu tento dôkaz, že v čase vyšetřenia 05.03.2013 nebola F. pannou, nie je dôkazom jeho viny, lebo s ňou intímny pomer nemal.

Čo sa týka pravdivosti a vierohodnosti výpovede dcéry F., nie je možné ponechať bez povšimnutia jej neúprimný postoj a klamstvo voči blízkej osobe J. F., ktorá poskytovala jej starostlivosť na základe dohody o poskytovaní starostlivosti dieťaťu v profesionálnej rodine. Tejto osobe, o ktorej hovorila F., že sa jej zdôverila, zamlčala to, že žila pravidelným pohlavným životom so svojim priateľom I. J. a tvrdila jej, že mala intímny pomer s otcom maloletého dieťaťa len v jednom prípade, keď otehotnela. Aj vtedy klamala a preto posúdenie vierohodnosti výpovede psychologičkou a následne súdom je v rozpore so skutočným stavom vecí. To sú relevantné a preukázateľné dôkazy, ktoré svedčia o tom, že dcéra F. klame a nie je vierohodnou osobou, lebo toto vyplýva z jej konania. Po vypočutí dcéry F. na pojednávaní následne mala F. zaslať súdu list doručený dňa 19.02.2024, ktorý je len chabým pokusom vysvetliť zásadné rozpory vo svojich výpovediach v prípravnom konaní, pred psychologičkou, gynekologičkou a na hlavných pojednávaniach, avšak pravdivo vypovedala vtedy, keď na hlavnom pojednávaní uviedla, že odkedy žila intímny životom I. J. a vypovedala pravdivo z toho dôvodu, lebo nikto ju nepripravil na to, že ako má vypovedať, lebo nepočítala s týmito otázkami. V trestnom konaní sa uplatňuje zásada ústnosti a F. na hlavnom pojednávaní dobrovoľne a jednoznačne hovorila o svojom pravidelnom intímnom živote s otcom jej dieťaťa I. J.. Keď tieto závažné okolnosti neboli známe orgánom činným v trestnom konaní, to bolo zapríčinené tým, že F. úmyselne zamlčala zásadné okolnosti tohto prípadu a preto nie je možné jej výpoveď hodnotiť ako vierohodnú. Ostatné dcéry A. a G. hovorili len o svojich údajných domnienkach a ich výpovede ho neusvedčujú, nepreukazujú v žiadnej rovine jeho vinu.

Poukazuje na to, že s deťmi nikdy nechodil do lesa na drevo, lebo stále chodil na drevo so svojim otcom alebo s bratom, ktorí vedeli pomáhať pri fyzických prácach a s deťmi nechodil, preto ani nehovorila pravdu, keď sa zmieňujú o tom, že niektorý zo skutkov sa mal stať v lese. Ďalej poukázal aj na to, že v Anglicku nebola žiadna hádka medzi ním a manželkou ohľadne toho, že mal údajne inzultovať maloletú F., preto tvrdenie dcéry G. B., že vtedy, keď mu to malo byť údajne vytknuté, sa mal vyjadriť v tomto slovnom spojení: „No a?“. Nikdy takáto hádka nebola, nikto mu nič takto nevytkal a ani sa nevyjadril tak, ako to uvádza dcéra G. Aj teraz je úplne šokovaný zo správania sa dcér, ako svorne po dohode klamú, aby ho obvinili z toho, čo nevykonali a preto nemohol predložiť ani dôkaz o tom, čo neurobil, lebo to sa ani nemôže preukázať. V trestnom konaní platí zásada, že sa má preukázať vina obžalovaného a nie obžalovaný má preukázať svoju nevinu. Nemohol predložiť žiaden dôkaz o tom, že v inkriminovaných časoch mal byť inde v práci, lebo je to odstup už 16 rokov a v samotnej obžalobe alebo v rozsudku sa ani neuvádza presný dátum, kedy sa to malo stať, tak ako môže po takomto čase preukázať, že skutok nemohol spáchať, lebo tam nebol prítomný.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá matka, ktorá potvrdila, že sa takéhoto konania nemohol dopustiť a manželka tiež potvrdila, že neverí obvineniu maloletej F.. K úvahe súdu o tom, že až po uplynutí 5-6 rokov od údajných skutkov, F. v bezpečí detského domova porozprávala kamarátkam o inzultácii uviedol, že nebolo potrebné prostredie detského domova a uplynutia 5-6 rokov k tomu, aby ho obvinila ako sa

to stalo, lebo keby to bolo v skutočnosti pravdou, tak to mohla urobiť oveľa skôr a k tomu, aby sa cítila bezpečne, nie je potrebný pobyt v detskom domove 5-6 rokov.

Je toho názoru, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí a poukázal aj na nejasnosť, neúplnosť skutkových zistení a aj s tým, že podľa jeho názoru súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Vznikli tu pochybnosti o správnosti skutkových zistení a tieto dôkazy treba opakovať a opätovne posúdiť vo vzájomných súvislostiach prihliadajúc na všetky okolnosti tohto prípadu.

Nemôže sa zmieriť, že nevinne bol odsúdený, lebo sa nedopustil skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu a nesúhlasím s tým, aby bol odsúdený na základe obvinenia dcéry F., ktorá ho obvinila po 5 rokoch od údajného vykonania skutku za tej situácie, že bolo preukázané jej klamstvo a vierohodnosť jej výpovedí je závažným spôsobom spochybnená, preto takéto dôkazy nepostačujú na uznanie viny v takej závažnej veci. Nemá žiadnu sexuálnu deviáciu, nemal pohlavný styk so svojou v tom čase maloletou dcérou F. a po krivom obvinení dcéry, ktorá sa mu chce pomstiť spolu s ostatnými deťmi, ktoré boli umiestnené v detskom domove, nemôže znášať zodpovednosť za to, čo neurobil. Na základe doteraz vykonaného dokazovania a na základe týchto dôkazov jeho vina preukázaná nebola.

Úvaha znalkyne H. E. B., že F. nemá predispozíciu vymýšľať si a predstierať, ani zvýšenú potrebu pomstiť sa mu ako otcovi neobstojí, lebo dcéra F. sa hnevá na neho, ostatné deti G. a A. tiež sa hnevajú a chcú sa mu pomstiť. V tom čase maloleté deti spolu s dcérou F. v priebehu konania potvrdili negatívny vzťah k nemu. Vierohodnosť výpovede F. bola vyvrátená tým, že zamlčala závažné skutočnosti, že ako maloletá mala pravidelný intímny styk so svojim priateľom a preto lekárske vyšetrenie dňa 05.03.2013 potvrdilo porušenie panenskej blany, avšak sa zamlčalo, že to nespôsobil a takisto klamala aj profesionálnemu rodičovi.

Tieto skutočnosti sú významnejšie a reálnejšie ohľadne vyvrátenia vierohodností výpovede F. ako teoretické úvahy znalca, že údajne má sklon k jednoduchým účelovým klamstvám a že má zvýšené lži skóre. Tieto teoretické úvahy nemôžu nahradiť objektívne dôkazy o tom, či sa dopustil skutku alebo nie. Od začiatku prípravného konania tvrdí, že skutkov sa nedopustil a je nevinný. Z týchto dôvodov žiada, aby Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd, podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm./a, písm./b, písm./c Tr. por. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo všetkých výrokoch a vec vrátil Okresnému súdu v Trebišove na ďalšie prejednanie a rozhodnutie vo veci.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne, logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného A. B..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovedí obžalovaného A. B., svedkov F. B., G. B., A. B., G. G. L., J. F., I. B., M. B., znaleckého posudku z o znalkyne H. E. B., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, znaleckého posudku G. B. B., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného A. B. krajský súd uvádza, že túto považuje vzhľadom na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého bol obžalovaný usvedčený zo žalovaného skutku vyššie uvedenými dôkazmi, za vyvrátenú. Krajský súd si v plnej miere osvojil názor okresného súdu, že obrana obžalovaného je účelová v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. trestu.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajobe obžalovaného neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola jeho vina preukázaná.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku svojho rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods.2 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný vykonal súlož s osobou mladšou ako 15 rokov a čin spáchal na chránenej osobe.

Rovnako aj pri rozhodovaní o treste obžalovanému okresný súd náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na určenie jeho druhu a výmery.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému A. B. vo výmere 4 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho súd zaradil so ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (správne aplikujúc § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák.) aj podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestu uvedeným v § 39 ods.1 Tr. zák., § 34 ods. 1 Tr. zák. a v § 34 ods.4 Tr. zák.

Obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u nej splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Uloženie trestu okresný súd aj vecne a zákonne odôvodnil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti si preto krajský súd závery vyjadrené v napadnutom rozsudku osvojil v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne poukazuje, a preto odvolanie obžalovaného A. B. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.